

Tirsdag den 11. december 2018

P8_TA(2018)0498

Militær mobilitet

Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 2018 om militær mobilitet (2018/2156(INI))

(2020/C 388/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om den Europæiske Union (TEU) og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til dokumentet med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa — en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, der blev fremlagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 28. juni 2016,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. december 2013, 26. juni 2015, 15. december 2016, 9. marts 2017, 22. juni 2017, 20. november 2017, 14. december 2017 og 28. juni 2018,
- der henviser til Rådets konklusioner af 13. november 2017 og 25. juni 2018 om sikkerhed og forsvar i forbindelse med EU's globale strategi,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2017 med titlen »Oplæg om fremtiden for det europæiske forsvar« (COM(2017)0315),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionens og næstformanden/Unionens højtstående repræsentant af 10. november 2017 om forbedring af militær mobilitet i Den Europæiske Union (JOIN(2017)0041),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionens og næstformanden/Unionens højtstående repræsentant af 28. marts 2018 om handlingsplanen for militær mobilitet (JOIN(2018)0005),
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets henstilling af 6. marts 2018 vedrørende en køreplan for gennemførelsen af PESCO ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2018/340 af 6. marts 2018 om opstilling af listen over projekter, der skal udvikles under PESCO ⁽³⁾,
- der henviser til de fælles erklæringer af hhv. 8. juli 2016 og 10. juli 2018 afgivet af formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær, til det fælles sæt af forslag vedrørende gennemførelsen af de fælles erklæringer, som blev godkendt af NATO-Rådet og EU-Rådet den 6. december 2016 og 5. december 2017, samt til statusrapporterne om gennemførelsen heraf af hhv. 14. juni og 5. december 2017 og 6. juni 2018, herunder Rådets relevante konklusioner,
- der henviser til Rådets konklusioner af 5. december 2017 og 25. juni 2018 om gennemførelsen af de fælles erklæringer,
- der henviser til Bruxelleserklæringen om transatlantisk sikkerhed og solidaritet samt erklæringen fra NATO-topmødet i Bruxelles, begge af 11. juli 2018,
- der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion ⁽⁴⁾ og sin beslutning af 13. juni 2018 om forbindelserne mellem EU og NATO ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57.

⁽²⁾ EUT C 88 af 8.3.2018, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 65 af 8.3.2018, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT C 224 af 27.6.2018, s. 18.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0257.

Tirsdag den 11. december 2018

- der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelse fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0372/2018),
- A. der henviser til, at de grundlæggende værdier, som EU bygger på — demokrati, respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet samt et regelbaseret internationalt system og europæisk samhørighed i stigende grad er udfordret i en æra med geopolitisk turbulens og nedbrydning af det strategiske miljø;
- B. der henviser til, at troværdig afskrækkelse samt planlægning af reaktioner på kriser og forsvaret af det kontinentale Europa afhænger af evnen til hurtigt og effektivt at kunne indsætte styrker, herunder eksterne allierede styrker;
- C. der henviser til, at »fredsdividenden« efter 1989 gradvist har eroderet forsvarsbehovet for så vidt angår infrastruktur og militær mobilitet i hele Europa;
- D. der henviser til, at EU i fuldt samarbejde med NATO sigter mod at fungere som en sikkerhedsgarant på globalt plan, der bidrager til fred og stabilitet både internt og eksternt, og garanterer sikkerheden for sine borgere og sit territorium med et unikt og bredt udvalg af politikker, instrumenter og værktøjer til sin rådighed med henblik på at kunne opfylde disse ambitioner;
- E. der henviser til, at EU i tråd med den globale strategis overordnede mål er i færd med at øge ansvaret for sin egen sikkerhed og sit eget forsvar og sin rolle som en partner i opnåelsen af international fred og sikkerhed, navnlig i sit naboskabsområde, men også udenfor, og sin strategiske autonomi med udgangspunkt i gennemførelsen af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- F. der henviser til, at EU ved hjælp af en effektiv udenrigs- og sikkerhedspolitik skal udvikle sin egen strategiske autonomi for at bevare freden, forebygge konflikter og styrke sikkerheden på internationalt plan og samtidig garantere sikkerheden for såvel sine egne borgere som de personer, der er involveret i FSFP-missionerne, med henblik på at beskytte sine interesser og forsvare sine grundlæggende værdier, alt imens det bidrager til effektiv multilateralisme;
- G. der henviser til, at EU skal kunne træffe selvstændige beslutninger og handle uden at være afhængigt af tredjeparters kapaciteter, hvis det skal kunne opbygge modstandsdygtighed og konsolidere sin strategiske autonomi inden for forsvar, terrorbekæmpelse og cybersikkerhed;
- H. der henviser til, at standardisering og interoperabilitet på infrastruktur- og udbudsniveau er afgørende forudsætninger for at nå frem til strategisk autonomi, forsvarsunionen og en effektiv militær mobilitet;
- I. der henviser til, at en effektiv militær mobilitet kun kan opnås med alle medlemsstaternes fulde deltagelse og engagement, i et effektivt samarbejde med NATO, som tager højde for den enkelte medlemsstats disponible ressourcer, behov og regionale særegenheder, og på en måde som er i overensstemmelse med relevante initiativer på EU-plan, som sigter mod at opbygge en effektiv europæisk sikkerhedsinfrastruktur gennem sammenhængende og komplementære projekter;
- J. der henviser til, at militær mobilitet er et strategisk og operationelt middel i den militære indsats, som fremmer EU's strategiske autonomi og bidrager til deployering og redeployering af og støtte til EU-medlemsstaternes styrker med henblik på at opfylde EU's militære ambitioner;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0492.

Tirsdag den 11. december 2018

- K. der henviser til, at EU står over for hybride udfordringer fra forskellige fronter, navnlig det høje nord, øst, Balkan og syd/Middelhavsområdet; der henviser til, at en hurtigere og mere gnidningsløs spredning af aktiver og gods langs disse akser (nord-syd, vest-øst) kan være afgørende for at sikre en troværdig reaktion;
- L. der henviser til, at alliancens ledere på NATO's topmøde i Warszawa i 2016 besluttede at styrke alliancens beredskab og afskrækkende virkning og har øget beredskabet af indsatsstyrker og samtidig iværksat NATO's fremskudte tilstedeværelse (Enhanced Forward Presence og Tailored Forward Presence) for at nå disse mål;
- M. der henviser til, at militær mobilitet er et konkret tiltag, som er udformet med henblik på at opfylde EU's særlige sikkerheds- og forsvarsbehov, og som er et led i FSFP; der henviser til, at EU-medlemsstaternes kollektive sikkerhed og forsvar samt deres evne til at gribe ind i krisesituationer i tredjelande grundlæggende afhænger af muligheden for frit og hurtigt at kunne flytte allierede tropper og civilt krisestyringspersonale, materiel og udstyr på tværs af hinandens territorier og uden for EU's grænser; der henviser til, at 22 EU-medlemsstater også er medlemmer af NATO og har forpligtet sig til kollektivt forsvar, men kun råder over et enkelt sæt væbnede styrker og transportinfrastrukturer; der henviser til, at de planlagte investeringer i transportinfrastruktur bør være mere i overensstemmelse med de sikkerheds- og forsvarsmæssige behov;
- N. der henviser til, at et betragteligt antal forhindringer — fysiske, retlige og reguleringsmæssige — ofte vanskeliggør disse flytninger ved at medføre betydelige forsinkelser og således truer med at undergrave formålet med dem, navnlig i krisesituationer; der henviser til, at de seneste års europæiske militærøvelser, som er gennemført i NATO-regi, har vist den enorme betydning, som passende transportinfrastruktur har for en vellykket gennemførelse af militære mål;
- O. der henviser til, at EU råder over væsentlige politikker og værktøjer til at hjælpe sine medlemsstater med at opfylde deres mobilitetsbehov og deres internationale forpligtelser;
- P. der henviser til, at Kommissionen og næstformanden/Unionens højtstående repræsentant den 28. marts 2018 offentliggjorde en handlingsplan for militær mobilitet, hvori der er angivet en tidsplan for de skridt, der skal tages af EU og dets medlemsstater; der henviser til, at gennemførelsen er blevet påbegyndt med fastlæggelsen af fælles militære krav til militær mobilitet i og uden for EU og fremlæggelsen af et forslag til finansiering af militær mobilitet via Connecting Europe-faciliteten (CEF) i den næste flerårige finansielle ramme (FFR), som gør det muligt at finansiere projekter, der vedrører dobbelt anvendelse (både civil og militær) af transportinfrastruktur;
- Q. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 25. juni 2018 opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt og senest i 2024 at træffe nationale foranstaltninger til at forbedre effektiviteten af militær mobilitet og til at forenkle de relevante regler og procedurer i overensstemmelse med handlingsplanen, de militære krav til militær mobilitet i og uden for EU og medlemsstaternes nationale lovgivning;
- R. der henviser til, at der er blevet iværksat et PESCO-projekt om militær mobilitet med henblik på at supplere Kommissionens og næstformandens/Unionens højtstående repræsentants aktiviteter; der henviser til, at endnu et PESCO-projekt om et netværk af logistikknudepunkter i Europa og støtte til operationer bør supplere denne indsats; der henviser til, at det overordnede mål om at fremme dobbelt anvendelse af infrastruktur er af største betydning for deres logistiske behov; der henviser til, at medlemsstater desuden har påtaget sig forpligtelser vedrørende militær mobilitet som en del af de mere bindende forpligtelser, der kræves i PESCO-protokollen; der henviser til, at PESCO-projekter bør udvikles i samråd med NATO; der henviser til, at der er behov for et PESCO-projekt om mobilitetsudfordringen i forbindelse med de militære opgaver, som er omhandlet i artikel 43, stk. 1, i TEU, navnlig sø- og lufttransportforanstaltninger;
- S. der henviser til, at CEF er et fælles, centralt forvaltet finansieringsprogram, der har til formål at fremme udviklingen af et højtydende, bæredygtigt og sammenkoblet transeuropæisk net (TEN) inden for transport, energi og digitale tjenester med fokus på at lette grænseoverskridende forbindelser og fjerne flaskehalse og skabe klar EU-merværdi ved at fremme samarbejde og koordinering på tværs af grænserne; der henviser til, at forslaget til den flerårige finansielle ramme for perioden 2021-2027 under CEF-budgetposten for transportsektoren omfatter en ny finansieringsramme, som er øremærket til behov vedrørende militær mobilitet; der henviser til, at det i høj grad er ønskeligt at opretholde og yderligere øge effektiviteten af CEF;

Tirsdag den 11. december 2018

- T. der henviser til, at Det Europæiske Forsvarsagentur er ved at gennemføre flere projekter inden for militær mobilitet, om diplomatiske godkendelser og om multimodale transportknudepunkter i EU, samt de nyligt oprettede ad hoc-programmer om tilladelsesprocedurer i forbindelse med flytning af tropper og materiel over grænserne og om harmonisering af toldrelaterede militære krav; der henviser til, at Det Europæiske Forsvarsagenturs og Kommissionens arbejde skal koordineres på en klar og sammenhængende måde for at bistå medlemsstaterne med at færdiggøre visse aspekter af handlingsplanen; der henviser til, at medlemsstaternes militære behov, prioriteter og krav skal tages i betragtning under en høringsproces;
- U. der henviser til, at militær mobilitet for nylig er blevet udpeget som et prioritetsområde for samarbejdet mellem EU og NATO i det fælles sæt af forslag til gennemførelsen af den fælles erklæring og igen er blevet bekræftet som en prioritet i den nye fælles erklæring og i Bruxelleserklæringen om transatlantisk sikkerhed og solidaritet; der henviser til, at NATO har videregivet sine standarder for militær mobilitet til EU, herunder NATO's generiske parametre for transportinfrastruktur;
- V. der henviser til, at NATO også gennem indsatsplanen for SACEUR's ansvarsområde har fokus på at optimere sin egen logistiske kapacitet, navnlig ved en justering af lovgivning og procedurer, således at kommandoen og kontrollen styrkes, transportkapaciteterne øges, og infrastrukturen opgraderes; bemærker i denne forbindelse oprettelsen af to nye kommandoer, den fælles styrkekommando i Norfolk og den fælles støtte- og indsatskommando i Ulm;
- W. der henviser til, at tre ud af fire rammenationer, som fra og med 2019 deployerer styrker til NATO's fremskudte tilstedeværelse på den østlige flanke, vil være lande uden for EU; der henviser til, at en permanent tilstedeværelse på kontinentet såvel som transport af forstærkninger fra USA, Canada og Det Forenede Kongerige er afgørende for Europas sikkerhed;
- X. der henviser til, at en forbedret forhåndsplacering af militære logistiske lagre, herunder ammunition og brændstof, vil bidrage til at lette noget af presset på mobiliteten;
- Y. der henviser til, at de primære forbedringer af kapaciteten til militær mobilitet trods alle disse institutionelle tiltag vil skulle komme fra EU's medlemsstater, som er nødt til at justere deres nationale infrastrukturer og lovgivningsmæssige rammer; der henviser til, at dette vil kræve en helhedsorienteret tilgang med inddragelse af hele statsapparatet på grund af den brede vifte af problemstillinger, der skal løses; der henviser til, at denne fælles indsats skal gennemføres i fuld respekt for de nationale beslutningsprocedurer og forfatningsmæssige krav i EU's medlemsstater, samtidig med at der også tages hensyn til de krav til militær mobilitet, som er identificeret gennem samarbejdet mellem EU og NATO;
- Z. der henviser til, at handlingsplanen for militær mobilitet og en pilotanalyse, som det estiske formandskab iværksatte i 2017 for landene i Nordsø-Østersø-korridoren i det transeuropæiske transportnet, viste, at mange vejbroers maksimale frigangshøjde og vægttolerance ikke er tilstrækkelig til militære køretøjer, og at der er utilstrækkelig belastningsevne til at muliggøre befordring af svært militærmateriel per jernbane;
1. understreger, at militær mobilitet er et centralt strategisk redskab, som gør det muligt for EU at forfølge sine sikkerheds- og forsvarsmæssige interesser på en effektiv og komplementær måde med andre organisationer såsom NATO, og som ikke blot bør begrænses til fjernelse af fysiske, retlige og infrastrukturelle hindringer; understreger, at det er nødvendigt at forbedre den militære mobilitet af NATO's hurtige reaktionskapacitet, hvilket vil styrke vores fælles sikkerhed og potentielt øge EU's bidrag til den internationale sikkerhed og stabilitet; glæder sig over, at militær mobilitet på det seneste har tiltrukket sig en betydelig grad af opmærksomhed fra alle relevante aktører; bemærker, at den styrker Europas beredskab og forsvarssopstilling over for potentielle modstandere og i krisesituationer, samtidig med at den bidrager til at nå EU's ambitionsniveau inden for sikkerheds- og forsvarspolitikken, herunder politisk, operativ og industriel strategisk autonomi;
2. understreger, at indførelsen af handlingsplanen for militær mobilitet i Unionen er et led i den større målsætning om at forbedre mobiliteten i EU og samtidig imødegå de logistik- og mobilitetsudfordringer, der er anført i FSFP; mener, at det i dette øjemed er afgørende at harmonisere grænseoverskridende standarder og toldbestemmelser samt administrative og lovgivningsmæssige procedurer; understreger, at den rolle, som EU-joint ventures spiller, er afgørende for harmoniseringen af administrative og lovgivningsmæssige procedurer, både i forbindelse med CEF og med handlingsplanen for militær mobilitet; håber, at den dobbelte mobilitet vil have en positiv indvirkning på udviklingen af CEF og hjælpe i budgetanliggender og med at opfylde nye og fremtidige behov;

Tirsdag den 11. december 2018

3. understreger, at fremme af den europæiske forsvarsunion og opbygning af strategisk autonomi og selvhjulpethed ikke bør føre til øgede spændinger i EU's forbindelser med strategisk relevante regionale aktører;

4. understreger, at opnåelse af militær mobilitet i Europa er et projekt, der først og fremmest stammer fra medlemsstaternes udtrykkelige engagement og politiske vilje, mens EU bør bidrage med at lede processen ved at fastsætte rammerne for krav, yde finansiering, udarbejde protokoller med henblik på at lette effektiv flytning af teknisk udstyr og menneskelige ressourcer, fremme samarbejde og skabe fora for udveksling af bedste praksis, information og erfaringer, som inddrager både civile og militære myndigheder; understreger, at effektiv militær mobilitet vil være til gavn for alle medlemsstater, da den vil medføre øget konnektivitet på både det militære og det civile område; understreger, at den enkelte medlemsstats nationale beslutningsprocedurer og forfatningsmæssige rolle skal respekteres;

5. fremhæver vigtigheden af at fremme et intersektorielt samarbejde (synergier) mellem medlemsstaterne for at udvikle en effektiv, interoperabel, sikker, multimodal, intelligent og bæredygtig dobbelt mobilitet, som kan imødegå de nye udfordringer ved digitaliseringen af transportsektoren (selvkørende køretøjer og konnektivitet), og af på troværdig vis at leve op til EU's forpligtelser og ansvar med hensyn til dobbelt logistik (civil og forsvarsmæssig) i betragtning af EU's rolle som global aktør;

6. støtter kraftigt Rådets opfordring til medlemsstaterne om at udvikle nationale planer for militær mobilitet inden udgangen af 2019 og give gennemførelsen heraf høj prioritet; glæder sig over de andre foranstaltninger der blev vedtaget i Rådets konklusioner inden for rammerne af EU's globale strategi af 25. juni 2018, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overholde de deri fastsatte frister; fremhæver, at vellykkede bestræbelser på at fremme militær mobilitet ville gøre det muligt for medlemsstaterne på effektiv vis at gå videre med både deres nationale og kollektive europæiske forsvarsplanlægning og effektive deltagelse i fælles øvelser, træning og FSFP-missioner og -operationer;

7. fremhæver vigtigheden af kriseberedskabsmobilitet, dvs. nødvendigheden af at handle hurtigt og effektivt ved udsendelsen af aktiver til missioner og operationer, så det sikres, at EU fastholder sit omdømme som en pålidelig garant for global sikkerhed og som fredsaktør og er i stand til på effektiv vis at håndtere naturkatastrofer, humanitære kriser, de militære opgaver, der er fastsat i artikel 43, stk. 1, i TEU som eksemplificeret ved de illustrative scenarier, samt ved gennemførelsen af bestemmelserne om gensidig bistand og solidaritet;

8. mener, at en effektiv politik for militær mobilitet vil styrke EU's FSFP-missioner på grund af deres internationale dimension og deres fredsbevarende målsætning ved at øge synergierne mellem forsvarsbehov og vil styrke EU's evne til at reagere på nødsituationer, og at humanitære missioner og indsatser i forbindelse med naturkatastrofer i EU også bør drage fordel af øget militær mobilitet; bemærker, at den type missioner, som vil have størst gavn af øget militær mobilitet i og uden for EU, ligger inden for kollektivt forsvar og nationale eller europæiske krisestyringsmissioner og -operationer; understreger i denne forbindelse, at fremskridt på dette område vil hjælpe de medlemsstater, der også er medlemmer af NATO, med at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5; fremhæver den særlige rolle, som de neutrale medlemsstater spiller; anerkender dog, at EU's medlemsstater i henhold til artikel 42, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union, også er utvetydigt forpligtede til at yde al den hjælp og bistand, der ligger inden for deres formåen, hvis en medlemsstat udsættes for et væbnet angreb på sit territorium, i overensstemmelse med forpligtelser indgået inden for rammerne af NATO;

9. erkender vigtigheden af en grundig analyse af, hvilke dele af EU eller medlemsstaterne der har størst behov for investeringer i militær mobilitet og er mest udsatte for risikoen for udefrakommende sikkerhedsstrusler;

10. anerkender kompleksiteten af udfordringen, som blandt andet omfatter spørgsmål vedrørende anlæggelse af infrastruktur, fælles standarder, transportregler, told, skatter og afgifter og tilladelser til flytning og alle forvaltningsniveauer, lige fra kommunalforvaltninger til internationale organisationer; efterlyser i denne forbindelse rammer til at samle både militære og civile aktører på alle niveauer, herunder fra NATO og NATO-partnere, med henblik på at drøfte de relevante spørgsmål og dermed sikre merværdi og effektiv koordinering og gennemførelse, og påpeger, at medlemsstaterne for at opnå det optimale resultat skal investere i fælles uddannelse af administrativt og institutionelt personale; glæder sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at undersøge mulighederne for at ensrette og forenkle toldprocedurerne inden udgangen

Tirsdag den 11. december 2018

af 2018; fremhæver, at det institutionelle samarbejde mellem de involverede medlemsstater, organisationer og agenturer er afgørende for at opnå en harmonisering af lovgivningen i EU; understreger, at der bør være særlig koordinering og erfaringsudveksling i tilfælde af dobbelt anvendelse af infrastruktur til farligt gods for at forebygge risikoen for ulykker og samtidig optimere sikkerheden for nettet som helhed;

11. bemærker det betydelige fald i mængden af disponibelt rullende materiel, navnlig fladvogne, til transport af tungt udstyr og køretøjer med kort varsel;

12. erkender, at operationer i et så komplekst miljø skaber utallige vanskeligheder med hensyn til overlapning og koordinering samt udgifter, som grundlæggende kan true hele projektet, hvis styringen ikke er hensigtsmæssig; anerkender, at der allerede er gennemført projekter i EU's transportsektor på grundlag af dobbelt samarbejde, som f.eks. projektet om det fælles europæiske luftrum; anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at sikre en mere effektiv samarbejdsramme; understreger, at der for at gennemføre projekter om militær mobilitet vil være behov for et øget samarbejde mellem medlemsstaterne, og at det vil være nødvendigt at tilskynde til samarbejde mellem det civile og det militære område; fremhæver behovet for koordinering med de projekter om militær mobilitet, der forberedes inden for rammerne af PESCO, samt dem, der afvikles inden for rammerne af Den Europæiske Forsvarsfond;

13. understreger derfor, at en forståelse af det fælles strategiske formål og udarbejdelsen af en fælles plan og samarbejde mellem medlemsstaterne er absolut altafgørende for at det skal lykkes; fremhæver, at en sammenhængende militær planlægning er absolut afgørende for reel strategisk autonomi baseret på standardisering af og interoperabilitet mellem udstyr og våben samt den strategiske doktrin og kommando- og kontrolprocesserne; glæder sig i denne forbindelse over handlingsplanen for militær mobilitet, hvori de konkrete tiltag for forskellige institutionelle aktører og EU-medlemsstater skitseres, og den strategiske rolle, som det transeuropæiske transportnet spiller, anerkendes; glæder sig i den forbindelse over medlemsstaternes tilsagn;

14. beklager, at handlingsplanen grundlæggende beskriver en bottom-up-tilgang med en begrænset strategisk vision for, hvilke konkrete forsvarsrelaterede målsætninger EU sigter efter at opfylde ved hjælp af de forskellige aktiviteter, der beskrives i handlingsplanen; beklager i denne forbindelse den fortsatte mangel på en EU-hvidbog om forsvar, som kunne have tilvejebragt denne overordnede måltæthed; mener ikke desto mindre, at den nuværende tilgang har betydelig værdi og vil tjene alle EU-medlemsstaters interesser, både neutrale stater og EU-medlemsstater i deres egenskab af NATO-medlemmer;

15. understreger, at den ambitiøse tidsplan i handlingsplanen bør overholdes, både af EU-institutionerne og af medlemsstaterne, for at sikre at de nuværende mobilitetsmæssige mangler afhjælpes så hurtigt som muligt, og at ambitionsniveauet i sikkerheds- og forsvarspolitikken nås; glæder sig over opfordringerne i handlingsplanen til at forbedre den militære mobilitet ved at tage højde for hybride trusler, navnlig mod transport og kritisk infrastruktur, og gøre transportinfrastrukturen mere modstandsdygtig over for hybride trusler;

16. bemærker de fremskridt, der er gjort med udarbejdelse af militære krav til militær mobilitet i og uden for EU, i særdeleshed hvad angår infrastruktur med dobbelt anvendelse, og glæder sig over den tætte inddragelse af medlemsstaterne i alle faser af processen, det nederlandske lederskab i forbindelse med PESCO-projektet samt det input, som NATO har leveret;

17. bifalder Kommissionens forslag om anvendelse af CEF og de betydelige bevillinger, der forventes afsat til militære mobilitetsprojekter med dobbelt anvendelse for at sikre, at infrastrukturen tilpasses for at tage højde for behovene ved dobbelt anvendelse; mener, at dobbelt anvendelse af infrastruktur er en afgørende forudsætning for, at det civile transportnet kan drage fordel af handlingsplanen og finansieringsrammen for militær mobilitet; ser gennemførelsen af handlingsplanen som en mulighed for at gøre det civile transportnet i stand til at drage fordel af øget netkapacitet og for at fremme multimodale forbindelser; glæder sig over opfordringerne om at vurdere og tilpasse det transeuropæiske transportnet til at dække identificerede militære behov, som også vil blive anvendt i forbindelse med nye civile transportprojekter, navnlig lufthavne, havne, motorveje og jernbaner som intermodale knudepunkter i vigtige korridorer; påpeger derfor nødvendigheden af — sammen med medlemsstaterne — at udfærdige en liste over nationale infrastrukturer og korridorer under hensyntagen til medlemsstaternes særlige militære forhold; bemærker, at udviklingen af projekter om dobbelt anvendelse bør være bæredygtig og i overensstemmelse med miljømæssige standarder;

Tirsdag den 11. december 2018

18. mener, at ethvert transportprojekt af fælles interesse, der finansieres af CEF, for at optimere anvendelsen af EU-midler om nødvendigt bør indarbejde kravene til militær mobilitet allerede i udformningsfasen for at undgå unødigt opgradering af infrastrukturen på et senere tidspunkt og dermed en uøkonomisk anvendelse af midlerne; mener, at ethvert bidrag fra finansieringsrammen for militær mobilitet under CEF så vidt muligt bør give prioritet til multimodale projekter, da de giver flest muligheder for dobbelt anvendelse, og til grænseoverskridende projekter, da de bidrager til at afhjælpe eksisterende mangler i form af forbindelsesled og flaskehalse, som er de vigtigste nuværende fysiske barrierer for en hurtig og gnidningsløs mobilitet, både for civile og for så vidt angår overførsel af tropper og tungt militært materiel; understreger, at processen med at udpege de afsnit af det transeuropæiske transportnet (TEN-T), der egner sig til militær transport, ubetinget skal maksimere de civile og militære synergier og være i overensstemmelse med princippet om dobbelt anvendelse; mener, at yderligere investeringer langs nettet kan give betydelige fordele for den militære mobilitet og samtidig bidrage til færdiggørelsen af TEN-T-hovednettet senest i 2030 og det samlede net senest i 2050; understreger, at det bør være muligt at anvende midler fra rammen for militær mobilitet til tilpasning af transportinfrastruktur inden for både hovednettet og det samlede TEN-T-net;

19. støtter beslutningen om at afsætte finansieringsrammen til militær mobilitet under CEF-programmets centrale forvaltning med et udtrykkeligt mål om mobilitet med dobbelt anvendelse; noterer sig de indledende foranstaltninger, der er fastsat i handlingsplanen; opfordrer Kommissionen til senest den 31. december 2019 at vedtage delegerede retsakter med henblik på yderligere at præcisere militære krav, opstille en liste over de dele af TEN-T, der egner sig til militær transport, en liste over prioriterede infrastrukturprojekter med dobbelt anvendelse og fastlægge procedurerne for vurdering af, om foranstaltningerne vedrørende militær mobilitet er støtteberettigede, såvel som tildelingskriterierne;

20. minder om, at en række teknologier, der er blevet anvendt i forsvarssektoren, med succes er blevet overført til den civile sektor; fremhæver, at indførelsen af et intelligent transportsystem, der bygger på telematikapplikationssystemer, såsom ERTMS og SESAR, og udbredelsen af Galileo-/EGNOS-/GOVSATCOM-relaterede teknologier er en af de mest udfordrende muligheder, der ligger forude for den civile transportsektor; mener derfor, at fremtidige revisioner af handlingsplanen i sidste ende bør undersøge muligheden for, at civil transport kan udnytte militære løsninger på disse udfordringer, f.eks. inden for cybersikkerhed og sikker kommunikation; opfordrer til yderligere tiltag med henblik på at øge samarbejdet og tilliden mellem cybersikkerheds- og forsvarsaktører og til at styrke samarbejdet som led i PESCO; understreger, at det er nødvendigt at fortsætte udviklingen af et fælles netværk til imødegåelse af hybride trusler med henblik på at sikre robustheden af de infrastrukturer, der er strategisk vigtige i lyset af arbejdet med at forbedre den militære mobilitet i EU; fremhæver vigtigheden af EU-institutionernes løbende bestræbelser på at opdatere forordningen om eksportkontrol af produkter med dobbelt anvendelse;

21. anerkender værdien af potentielle forslag til regulering af transport af farligt gods til militære formål, opdatering af EU's toldkodeks og tilpasning af momsreglerne;

22. glæder sig over udvekslingen af information og bedste praksis mellem militære og civile aktører i denne forbindelse og fremhæver behovet for arbejde sammen om at fastlægge et fælles grundlag for regulering af transport af farligt gods til militære formål;

23. bemærker at handlingsplanen angiver en betragtelig mængde opgaver, som skal gennemføres på medlemsstatsplan, i hvilken forbindelse Det Europæiske Forsvarsagentur og Kommissionen skal yde støtte og vejledning for at sikre en hurtig og effektiv gennemførelse af dem; minder om, at der er behov for en told- og skattelovgivningsmæssig ramme, navnlig med hensyn til moms; understreger navnlig betydningen af, at der opnås harmoniserede regler for tilladelse til grænseoverskridende flytning af tropper og materiel, som er en væsentlig hindring for hurtig flytning; mener, at medlemsstaterne bør arbejde sammen om at maksimere effektiviteten af grænseoverskridende dobbelt anvendelse og reducere de administrative omkostninger. støtter i denne forbindelse ønsket om inden udgangen af 2019 at fremskynde hastigheden af grænseoverskridende flytning af tropper og materiel og — med dette mål for øje — at diplomatiske godkendelser af flytninger til lands, til vands og i luften gives inden for fem dage, og at dette tidsrum er endnu kortere, når det gælder beredskabsenheder;

24. støtter den beslutning, der er truffet af de medlemsstater, som deltager i PESCO, om at opføre militær mobilitet på den første liste over 17 prioriterede projekter, som skal udvikles inden for rammerne af PESCO; understreger i denne forbindelse, at PESCO-projektet om militær mobilitet kan være et nyttigt redskab til koordinering af medlemsstaternes indsatser, som de er påtænkt i handlingsplanen, samt de andre aktiviteter, der ligger uden for EU's umiddelbare kompetencer; mener derfor, at denne arbejdsfordeling sammen med en ordentlig koordinering er af afgørende betydning, hvis PESCO-projektet skal tilføre merværdi; glæder sig også over de mere bindende tilsagn om en forenkling af militær transport på tværs af landegrænser, som fremsættes i PESCO-meddelelsen; opfordrer medlemsstaterne til at deltage aktivt i PESCO-projektet om militær mobilitet;

Tirsdag den 11. december 2018

25. fremhæver vigtigheden af behørig oplysning og inddragelse af lokalsamfund, hvad angår planlægningen og følgerne af vigtig militær infrastruktur;
26. understreger, at EU i sidste ende kun kan supplere medlemsstaternes indsatser; understreger, at succes grundlæggende afhænger af medlemsstaternes accept af og evne til at implementere en helhedsorienteret tilgang med inddragelse af hele statsapparatet for at løse de relevante problemstillinger; fremhæver betydningen af medlemsstaternes politiske engagement for at gøre en effektiv militær mobilitet både i og uden for EU til en realitet; understreger, at vellykket militær mobilitet kræver samarbejde og koordinering med alle NATO's allierede;
27. glæder sig over den nye fælles erklæring om samarbejde mellem EU og NATO og Bruxelleserklæringen om transatlantisk sikkerhed og solidaritet, samt den store vægt der lægges på spørgsmål om militær mobilitet i begge; glæder sig ligeledes over NATO's nye initiativer, i særdeleshed indsatsplanen for SACEUR's ansvarsområde; glæder sig over NATO's arbejde med at sikre militær mobilitet i denne henseende og opfordrer indtrængende såvel EU som NATO til at forhindre unødigt overlapning i deres arbejde; fremhæver havnenes betydning som forbindelsespunkter mellem EU og dets NATO-allierede og for søtransportforbindelser over korte afstande inden for Europa; fremhæver betydningen af gennemsigtighed i og kommunikation om EU's forsvarsinitiativer, herunder PESCO, over for USA og andre NATO-allierede for at undgå eventuelle misforståelser, og glæder sig over EU's forsvarsinitiativer til styrkelse af den europæiske søjle inden for NATO-alliancen;
28. opfordrer derfor indtrængende EU, dets medlemsstater og NATO til at intensivere deres samarbejde og koordinering, herunder ved at bruge midler til fælles projekter, øge den politiske fleksibilitet, formalisere forbindelserne mellem EU og NATO, udvide samarbejdsområderne og dele oplysninger over en bred front, når det er i EU's sikkerhedsmæssige interesse, for at sikre, at der opnås synergier; udtrykker håb om at de hindringer, der står i vejen for deling af fortrolige oplysninger mellem de to organer, vil blive ryddet af vejen snarest muligt, så dette tættere samarbejde muliggøres;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU-agenturerne på forsvarsområdet, NATO's generalsekretær samt til regeringer og parlamenter i både EU's og NATO's medlemsstater.
-